

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4878/2018
21.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиле Аутономне Покрајина Војводина, Управа за заједничке послове Покрајинских органа, са седиштем у Новом Саду, коју заступа Покрајинско правобранилаштво Војводине, против тужене АА из ..., коју заступа Милица Милаш, адвокат из ..., ради раскида уговора и предају у државину, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр.2506/18 од 21.06.2018. године, у седници већа одржаној дана 21.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр.2506/18 од 21.06.2018. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка у износу од 33.000,00 динара.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П бр.4729/2017 од 28.02.2018. године, раскинут је уговор о откупу закључен дана 26.06.1995. године под Ов1 .../... и обавезана је тужена да стан у Новом Саду у улици број ..., број стана ..., површине 83 м2, уписан у ЛН бр. ... КО ..., преда тужилу слободан од лица и ствари у државину, као и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 36.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж бр.2506/18 од 21.06.2018. године, жалба тужене је усвојена и пресуда Основног суда у Новом Саду П бр.4729/2017 од 28.02.2018. године је преиначена тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се раскине уговор о откупу стана и да се обавезе тужена да стан испражњен од лица и ствари преда у државину тужилу (ближе ознаке стана наведене су у изреци првостепене пресуде). Тужилу је обавезана да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 43.150,00 динара, а на име трошкова другостепеног поступка још износ од 15.800,00 динара.

Благовремено изјављеном ревизијом тужила побија другостепену пресуду због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...55/14). Трошкове поступка је тражила и определила по врсти и висини.

Испитујући другостепену пресуду у оквиру овлашћења из члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Нису основани ревизијски наводи о почињеној битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 7. у вези са чланом 386. став 3. ЗПП, јер према одредби члана 192. став 4. ЗПП, суд није везан правним основом наведеним у тужби, а према ставу 3. члана 386. ЗПП, на правилну примену материјалног права пази по службеној дужности.

Чињенично стање у поступку није било спорно па је другостепени суд поступао у оквиру овлашћења из члана 394. став 1. тачка 4. ЗПП, када је на потпуно и правилно утврђено чињенично стање другачије применио материјално право, због чега није почињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези са чланом 383. став 3. ЗПП.

У овом поступку ради доношења другостепене одлуке није било нужно држати главну расправу пред другостепеним судом као што је то правилно закључио и другостепени суд.

Остале повреде поступка на које се тужила позива односе се на повреде учињене у првостепеном поступку које сагласно члану 407. ЗПП не могу бити ревизијски разлог.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку који је претходио доношењу побијане пресуде тужила је са оцем тужене ББ, 26.06.1995. године закључила уговор о откупу трособног стана број ... на четвртном спрату површине 80,22 м², у ул. ... број ..., у Откупна цена стана износила је 9.996 динара и уговором је предвиђено да се исплаћује у целини, а да се уговор сматра раскинутим уколико се не изврши исплата у року од три дана од потписивања уговора. Уговор садржи одредбу о сагласности продавца да се купац може уписати у јавне књиге као власник стана на основу уговора и исправе издате од стране продавца да је уговорена цена стана исплаћена у целини. Решењем РГЗ - Службе за катастар непокретности од 04.12.2012. године извршен је упис права јавне својине на предметном стану у корист тужиле.

Тужена живи у стану поводом кога се води спор од 1981. године, а сада га користи са двоје деце. Правноснажним решењем Општинског суда у Новом Саду О бр. .../... од 21.10.2005. године, на стану, као вангрунтовном власништву пок. ББ, преминулог 19.01.2002. године, оца тужене, за наследнике су оглашени тужена и њена мајка ВВ са по ½ дела. Решењем о наслеђивању Основног суда у Новом Саду О бр.

.../... од 22.04.2013. године, расправљена је заоставштина мајке тужене, па је тужена постала по основу наслеђа искључиви власник стана.

Полазећи од одредаба 2, 20, 33. и 37. Закона о основама својинскоправних односа, првостепени суд је усвојио тужбени захтев са образложењем да отац тужене није испунио своју уговорну обавезу, због чега је уговор раскинут, па је отпао правни основ за даље коришћење стана тужене и чланова њеног породичног домаћинства.

Другостепени суд није прихватио правне разлоге које је дао првостепени суд позивајући се на одредбу члана 28. став 2. истог закона, закључивши да је тужена по основу одржаја постала власник стана.

Правно образложење другостепеног суда прихвата и ревизијски суд. Отац тужене постао је законит и савестан држалац стана, закључењем уговора о откупу стана 26.06.1995. године. Он је преминуо 2002. године, па су у његова права и обавезе ступиле његова супруга и овде тужена, тако да се време за одржај урачунава сагласно члану 29. Државина је законита јер се заснива на пуноважном правном послу, уговору о откупу стана, а тужилја је савесна сагласно члану 72. став 2. и члану 28. став 5. ЗОСПО јер није знала нити могла знати да ли је откупна цена стана исплаћена у целини или не.

Сагласно члану 72. став 3. ЗОСПО и члану 28. став 5. ЗОСПО савесност тужене се претпоставља, па је на тужилји терет доказивања да је тужена знала, односно морала знати да њен отац није исплатио откупну цену стана.

Уговор о откупу стана закључен је 1995. године па је рок, као услов за стицање својине одржајем за закониту и савесну државину, истекао 26.06.2005. године, због чега је без утицаја чињеница да се тужилја као носилац права јавне својине на стану укњижила 04.12.2012. године.

На основу изложеног како се осталим ревизијским наводима правилност и законитост другостепене пресуде не доводи у сумњу, Врховни касациони суд је применом члана 414. став 1. ЗПП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Одлука о трошковима поступка донета је применом члана 165. став 2. у вези са чланом 154. ЗПП, према постигнутом успеху ревидента у ревизијском поступку.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић